

NR. 9. VORDERING TOT VERLENGDE TOELATING VAN SPECIALIST TOT ZIEKENHUIS

Na fusie van twee ziekenhuizen blijkt maatschapsvorming tussen specialistengroep van het ene ziekenhuis met specialist van het andere ziekenhuis niet mogelijk. Het fusieziekenhuis besluit de toelatingsovereenkomst met laatstgenoemde specialist op te zeggen, met vergoeding van de daaruit voortvloeiende schade. Partijen zijn in onderhandeling over omvang van die schade. De onderhandelingen vlotten niet en het tijdstip van beëindiging van de toelatingsovereenkomst nadert. De specialist vordert vervolgens voortzetting van de toelating. Deze vordering wordt, op grond van een afweging van de wederzijdse belangen, afgewezen.

Scheidsgerecht voor het Nederlandse Ziekenhuiswezen

(mr. C.J. van Zeben, voorzitter, met bijstand van mr. L.J.C.M. Horbach als griffier)

2 februari 1996

Bindend advies (95/31 KG) in de zaak van:

A,
wonende te X,
eiser,
gemachtigde mr. Chr.W.L. Veen,

tegen:

het rechtspersoonlijkheid bezittende
openbaar lichaam B,
gevestigd te Y,
verweerster,
gemachtigde mr. J.D. Loorbach.

Partijen zullen hierna mede worden aangeduid als 'A' en 'het B'.

1. De procesgang

1.1. A heeft bij memorie van eis in kort geding gevorderd dat de voorzitter:

het B beveelt A binnen twee dagen na betekening van dit bindend advies als chirurg toe te laten tot de locatie Y van het B.

1.2. Het B heeft in reconventie gevorderd dat de voorzitter A het verbod oplegt om zich vanaf 1 november 1995 op te houden in de locaties Z en Y van het B.

1.3. Op 31 oktober 1995 heeft de eerste mondelinge behandeling van het verzoek plaatsgevonden.

1.4. Op 31 oktober 1995 heeft de vice-voorzitter van het Scheidsgerecht in de onderhavige zaak tussen partijen bij wijze van bindend advies het volgende bepaald:

'Het is aan partij A toegestaan tot 16 december 1995 in het ziekenhuis te Z afspraken na te komen met zijn patiënten met wie reeds thans afspraken zijn vastgelegd voor de periode tot 16 december 1995. Overigens wordt iedere uitspraak aangehouden.'

1.5. A heeft zijn vordering inmiddels zodanig vermeerderd/gewijzigd dat hij tevens voortzetting van zijn werkzaamheden te Z vordert.

1.5. Op 19 december 1995 heeft een voortzetting van de mondelinge behandeling van de vorderingen in conventie en in reconventie plaatsgevonden.

Daarbij waren aanwezig partijen, vergezeld van hun gemachtigden. Namens het B was aanwezig dhr C, directeur.

Beide partijen hebben hun standpunten aan de hand van pleitnota's toegelicht.

2. Samenvatting van het geschil

2.1. Het B is ontstaan na de fusie van een tweetal ziekenhuizen in Z en Y. Zij exploiteert op de locaties Z en Y een ziekenhuis.

2.2. A is in 1979 als chirurgisch specialist toegelaten tot het ziekenhuis in Z. Sedert de fusie is A toegelaten tot de locatie Z. Hij werkt daar in maatschapsverband met de chirurg D. A is niet toegelaten tot de locatie Y.

2.3. Op de locatie Y is een groep chirurgen in maatschapsverband werkzaam. Deze chirurgen zijn niet bereid tot samenwerking met A.

2.4. Het B is sedert 1992 doende de klinische (ook chirurgische) zorg te concentreren op de locatie Y. Vanaf 1 januari 1996 heeft de locatie Z, naast haar polikliniek, nog slechts een zeer beperkte klinische functie. Deze klinische functie zal per 1 juli 1996 geheel beëindigd worden.

2.5. Het B heeft bij besluit van 15 september 1995 de toelatingsovereenkomst met A per 1 november 1995 opgezegd. Aan dat besluit heeft zij het volgende ten grondslag gelegd:

‘In afsluitend beraad heeft de hiervoor vermelde delegatie in opvolging daarop overwogen dat de toelating van de heer A tot de chirurgische praktijk in Y op onoverkomelijke problemen stuit, nu zijn praktijkvoering niet zal kunnen worden geïntegreerd in die van de Y chirurgenmaatschap, dat het voortgezet solistisch functioneren van de heer A op de locatie Z, in een beperkte praktijk, ook geen uitzicht biedt, hetgeen overigens ook door de heer A zelf is aangegeven, en dat de positie van de met de heer A op de locatie Z werkzame chirurg D ook al vroeg om een oplossing, die zou moeten bestaan uit diens opname in de Y maatschap.

Op grond van al deze overwegingen moest vastgesteld worden dat het probleem oplossing behoeft en dat er geen minder ver strekkende oplossing is dan het spoedig vertrek van de heer A uit het B.’

Het B heeft compensatie aangeboden voor het hierdoor door A te lijden verlies.

2.6. D heeft de maatschap met A per 1 januari 1996 opgezegd. Het is de bedoeling dat hij samen met de op de locatie Y werkzame chirurgen per die datum een maatschap gaat vormen.

2.7. Partijen onderhandelen reeds geruime tijd over de aan A te betalen schadevergoeding, doch hebben hierover nog niet tot overeenstemming kunnen geraken.

2.8. A heeft een bodemgeskil bij het Scheidsgerecht aanhangig gemaakt, waarin hij ongedaanmaking van de opzegging, c.q. schadevergoeding vraagt. Deze procedure is op verzoek van A, in afwachting van de beslissing in deze procedure, tijdelijk geschorst. Inmiddels is bepaald dat de mondelinge behandeling op 22 maart 1996 te 10.30 uur in Haarlem zal plaatsvinden.

2.9. A wenst thans uitstel van zijn vertrek uit het ziekenhuis totdat tussen partijen een regeling is getroffen, c.q. totdat uitspraak in de bodemzaak is gedaan. Hij merkt op dat de situatie sinds het onder 1.4. genoemde bindend advies in zoverre is gewijzigd dat toentertijd het uitgangspunt was dat de klinische functie per 16 december 1995 geheel beëindigd zou worden, terwijl thans blijkt dat deze functie voorlopig nog wordt voortgezet.

2.10. Het B is van mening dat A met onmiddellijke ingang, althans uiterlijk per 1 januari 1996 niet meer dient te worden toegelaten tot de beide locaties van het B-ziekenhuis. Per die datum zal een geïntegreerde praktijkvoering voor chirurgie voor de locaties Y en Z moeten plaats vinden. Om dat te kunnen realiseren is het van groot belang dat vaststaat dat A zijn praktijk heeft neergelegd (omdat anders geen maatschapsvorming tussen D en de Yse chirurgen zal kunnen plaatsvinden). In dat verband merkt zij op dat partijen feitelijk overeenstemming over beëindiging van die praktijk hebben bereikt, doch enkel nog van mening verschillen over de hoogte van de daaraan verbonden schadevergoeding.

3. Bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht vloeit voort uit de door partijen gesloten toelatingsovereenkomst en wordt door partijen erkend.

4. Beoordeling van het geschil

4.1. De vice-voorzitter van het Scheidsgerecht heeft bij wijze van bindend advies de hiervoor onder 1.4. geciteerde uitspraak gedaan. Op grond van die uitspraak was A gerechtigd om tot 16 december 1995 reeds gemaakte afspraken met patiënten na te komen.

4.2. Sindsdien zijn de omstandigheden in zoverre gewijzigd dat inmiddels is besloten om de klinische afdeling te Z niet op 16 december 1995 te sluiten, maar deze nog tot 1 juli 1996 op beperkte schaal voort te zetten.

4.3. Deze wijziging rechtvaardigt op zichzelf echter niet om voormeld bindend advies – dat niet verder reikte dan de nakoming van reeds gemaakte afspraken met een beperkte groep patiënten – open te breken.

4.4. Ook de omstandigheid dat partijen nog geen overeenstemming hebben kunnen bereiken over de aan A te betalen schadevergoeding geeft daartoe op zichzelf geen aanleiding.

4.5. Het Scheidsgerecht merkt voorts op dat aannemelijk is dat het B er belang bij heeft dat A niet verder zijn praktijk uitoefent. Nu het voorts aan A zelf te wijten is dat behandeling van de bodemprocedure nog niet heeft plaatsgevonden, is er ook onvoldoende aanleiding om A, in afwachting van de uitkomst van die procedure, toe te laten tot het door het B geëxploiteerde ziekenhuis.

4.6. In het licht van het vorenstaande zal het Scheidsgerecht de vordering van A afwijzen en de vordering van het B toewijzen.

A wordt als in het ongelijk gestelde partij in de kosten van het Scheidsgerecht verwezen. Overigens draagt iedere partij de eigen kosten.

5. Beslissing

De voorzitter van het Scheidsgerecht wijst hierbij het navolgende bindend advies in kort geding:

5.1. De vordering in conventie wordt afgewezen.

5.2. Het is A verboden met ingang van 21 december 1995 nog enige beroepswerkzaamheid binnen enige locatie van het B te verrichten.

5.3. A wordt veroordeeld in de kosten van het Scheidsgerecht welke worden begroot op een bedrag van f 4.600,=.

Overigens draagt ieder van partijen de eigen kosten.